

[Indenrigsministeren.]

derfor ændret Loven af 13. April 1943 saaledes, at Vælgene ikke behøver at finde Sted før end i første Halvdel af Marts Maaned 1946.

Under Løbe-Nr. 16 er opført Lovanordning Nr. 189 af 18. April 1945 om Tillæg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1945 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse. Hovedindholdet af denne Lovanordning er et Forbud mod Anvendelse af Latrin som Gødning paa Arealer, der benyttes til Fremstilling af Grønsager og Frugt til Forhandling. Den blev udfærdiget for at sikre Befolkningen mod Risiko for smitsomme Tarmsygdomme, der paa Grund af de mange Flygtnings Tilstedeværelse maatte anses for stærkt truede.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje med senere Ændringer.*

For Lejemaal i det saakaldte „ældre Byggeri“, nemlig vedrørende Boliger eller Lokaler, der var eller havde været udlejet den 1. September 1939, har der i alle Krigsaarene været fastsat væsentlige Begrænsninger i Adgangen til at foretage Opsigelse og gennemføre Lejeforhøjelse. De nugældende Bestemmelser herom findes i Lov Nr. 262 af 29. Maj 1943 § 2, men disse Bestemmelser ophører imidlertid at have Gyldighed med Udgangen af denne Maaned. Da Vanskelighederne paa Boligomraadet stadig bestaar, endog i tiltagende Grad, maa det anses for absolut nødvendigt, at de paa-gældende Bestemmelser forlænges. Gyldighedstiden foreslaas denne Gang fastsat til 1 Aar i Modsætning til sidst 2 Aar. Grunden hertil er ikke nogen optimistisk Bedømmelse af Boligsituationen, men alene den, at der ikke for Regeringen har været Mulighed for i Løbet af den korte Tid, der stod til Raadighed, at tage Stilling til Spørgsmaalet om en mere almindelig Revision af den midlertidige Huslejelovgivning. Det foreliggende Forslag er i Princippet ensbetydende med en Forlængelse af de Bestemmelser i Loven, som ellers nu vilde ophøre.

Til de foreslaaede enkelte Ændringer og Tilføjelser skal jeg gøre følgende Bemærkninger.

Hvor en Ejendom ejes af flere Personer i Forening, har Domstolene statueret, at hver af disse kan opsig en Lejer i Medfør

af Lovens § 56, Stk. 1, Nr. 6, uanset at een eller flere Medejere gør eller tidligere har gjort Brug af Opsigelsesretten. Selv om det maaske kan forventes, at Domstolene vil være i Stand til at bremse op for Antallet af Medejere, der kan gøre Brug af Bestemselen, maa den gældende Ordning betegnes som uheldig. Forslaget gaar derfor ud paa at hindre, at mere end een af Samejerne kan foretage Opsigelse, og dersom en af Ejerne bor i Ejendommen, vil efter Forslaget desuden de øvrige Medejere blive udelukket fra at opsig en Lejer.

Ogsaa en anden Svaghed ved Lejernes Stilling ved Ejendomssalg foreslaas rettet. Hvis nemlig Ejeren sælger Ejendommen uden at flytte derfra, staa Lejerne efter de gældende Regler uden Beskyttelse over for den nye Ejer. Sælgeren kan stille sine Vilkaar og sikre sig selv, og Køberen kan blot sige en af Lejerne op, saa er ogsaa Køberen hjulpet. I nogle Tilfælde har Domstolene kunnet gribe ind og tilsidesætte Aftalen som Proformaværk, hvilket vel navnlig vil kunne statueres ved Salg til Familienmedlemmer, men det er den opsagte Lejer, der skal føre Beviset for, at der ved Handelen tilsigtes en Omgaaelse af Huslejelovgivningen, og det er som Regel en vanskelig Opgave.

Som Hovedregel foreslaas det derfor fremtidig ordnet saaledes, at den, der sælger en Ejendom til en Køber, der vil bo i Ejendommen, skal lade Raadigheden over sin egen Lejlighed følge med ved Købet, dog saaledes, at Kommunalbestyrelsen kan dispensere.

Ifølge Huslejelovens § 73 i. kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at enlige Personer, der ikke tidligere har haft selvstændig Lejlighed, ikke uden dens Samtykke maa afslutte Lejemaal om Lejligheder paa 2 Værelser eller derover. Derimod har enlige Personer, der ved Køb eller paa anden Maade bliver Ejere af en Ejendom, hidtil frit kunnet skaffe sig Adgang til at bebo en Lejlighed paa mere end to Værelser. Under den herskende Boligmangel forekommer det mindre rimeligt, at Lejligheder, der hidtil har været anvendt til Familiebeboelser, paa denne Maade overgaar til Anvendelse for enlige, og Forslaget tilsigter derfor at stille de enlige Personer ens med Hensyn til Adgangen til større Lejligheder, ligegyldigt om de optræder som Lejere eller Ejere.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og, af Hensyn til at den gældende Huslejelov snart udløber, ogsaa til en hurtig Behandling.